

แผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน

“จังหวัดสะอาด”

ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙

เทศบาลตำบลบุเกะตา

อำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาส

คำนำ

เทศบาลตำบลบุเกะตา ได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๙ ขึ้นเพื่อให้การจัดการขยะมูลฝอยของประเทศไทยมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามเป้าหมายของ แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” จังหวัดนราธิวาส พ.ศ.๒๕๖๙ และเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหา ขยะมูลฝอยชุมชนให้เกิดความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ถูกหลักวิชาการ และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

เทศบาลตำบลบุเกะตา

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

จากสถานการณ์และปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ประกอบด้วยหลายสาเหตุ ปัจจัย และจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน กระทรวงมหาดไทยหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ เช่น ขยะมูลฝอยไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การบริหารจัดการของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบยังขาดประสิทธิภาพและขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ กระทรวงมหาดไทยจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๘ ขึ้น เพื่อขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหามลพิษขยะมูลฝอยให้เกิดความต่อเนื่อง และเป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน “จังหวัดสะอาด” จังหวัดนราธิวาส พ.ศ.๒๕๖๘ ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบุเกะตา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๘ ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบุเกะตา ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกหลักวิชาการ และสอดคล้องตามแนวนโยบายการจัดการขยะของรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

๑.๓ เป้าหมาย

เทศบาลตำบลบุเกะตา มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกหลักวิชาการ

๑.๔ นิยามและความหมาย

มูลฝอย หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์หรือซากสัตว์รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยง สัตว์หรือที่อื่น (พระราชบัญญัติการสาธารณสุข,๒๕๓๕)

ขยะมูลฝอย (Solid waste) คือ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์ซากสัตว์หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยง สัตว์หรือที่อื่น และความหมายรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชนหรือ ครีวเรือน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วของโรงงานซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๔๘)

ขยะย่อยสลาย (Compostable waste) หรือมูลฝอยย่อยสลาย คือ ขยะที่เน่าเสีย และย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้เศษอาหาร ใบไม้เศษ เนื้อสัตว์เป็นต้น แต่จะไม่นับรวมถึงซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการโดยขยะที่ย่อยสลายนี้เป็นขยะที่พบมากที่สุด คือ พบมากถึง ๖๔% ของปริมาณขยะ ทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๔๘)

ขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) หรือ มูลฝอยที่ยังใช้ได้ คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์ หรือวัสดุเหลือใช้ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่อง เครื่องดื่มแบบ UHT

กระป๋องเครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์ เป็นต้น สำหรับขยะรีไซเคิลนี้เป็นขยะที่พบมากเป็นอันดับที่สองในกองขยะ กล่าวคือ พบประมาณ ๓๐% ของปริมาณขยะ ทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๔๘)

ขยะอันตราย (Hazardious waste) หรือ มูลฝอยอันตราย คือ ขยะที่มีองค์ประกอบ หรือปนเปื้อนวัตถุอันตรายชนิดต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุธรรมชาติไวไฟ วัตถุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่ บุคคล สัตว์พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ภาชนะบรรจุสารกำจัดศัตรูพืช กระป๋องสเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมี เป็นต้น ขยะอันตรายนี้ เป็นขยะที่มักจะพบได้น้อยที่สุด กล่าวคือ พบประมาณเพียง ๓% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๔๘)

ขยะทั่วไป (General waste) มูลฝอยทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะ ย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปพลาสติกเบ้าเศษอาหาร โฟมเบ้าอาหาร ฟิล์มเบ้าอาหาร เป็นต้น สำหรับขยะทั่วไปนี้เป็นขยะที่มีปริมาณใกล้เคียงกับขยะอันตราย กล่าวคือ จะพบประมาณ ๓% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๔๘)

มูลฝอยติดเชื้อ หมายความว่า มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณมากหรือมีความเข้มข้นซึ่งถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยนั้นแล้ว สามารถทำให้เกิดโรคได้

กรณีมูลฝอยดังต่อไปนี้ที่เกิดขึ้นหรือใช้ในกระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์และการรักษาพยาบาล การให้ภูมิคุ้มกันโรคและการทดลองเกี่ยวกับโรค และการตรวจชันสูตรศพหรือซาก สัตว์รวมทั้งในการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ (กฎกระทรวงสาธารณสุขว่า) ด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ, ๒๕๔๕)

(๑) ซากหรือชิ้นส่วนของมนุษย์หรือสัตว์ที่เป็นผลมาจากการผ่าตัด การตรวจชันสูตรศพ หรือซากสัตว์และใช้สัตว์ทดลอง

(๒) วัสดุของมีคม เช่น เข็ม ใบมีกระบอกฉีดยา หลอดแก้ว ภาชนะที่ทำด้วยแก้ว สไลด์และกระจกปิดสไลด์

(๓) วัสดุซึ่งสัมผัสหรือสงสัยว่าจะสัมผัสกับเลือด ส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากเลือด สารนำจากร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์ หรือวัคซีนที่ทำจากเชื้อโรคที่มีชีวิต เช่น สำลีผ้า ก๊อสม ผ้าต่างๆ และท่อยาง

(๔) มูลฝอยทุกชนิดที่มาจากห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง

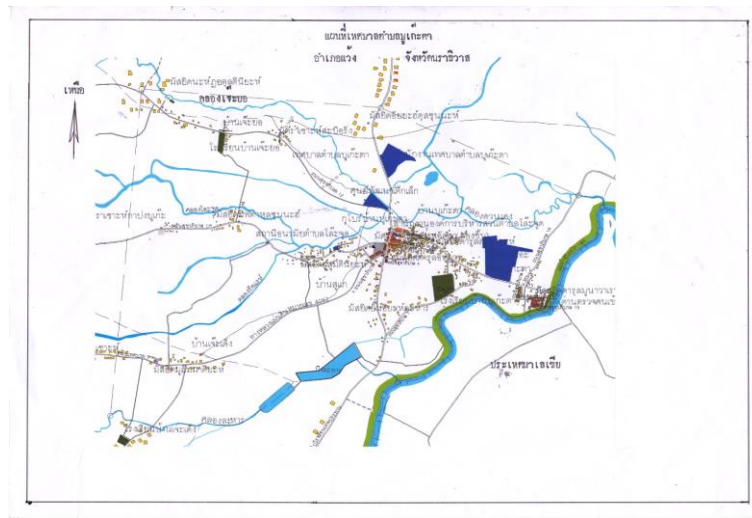
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไป

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล (แผนที่ประกอบ)

เทศบาลตำบลบูเกะตา มี ๓ หมู่บ้าน ของตำบลละงูต คือ

- หมู่ที่ ๒ บ้านบูเกะตา
- หมู่ที่ ๓ บ้านสุแก (บางส่วน)
- หมู่ที่ ๔ บ้านเจ๊ะเต็ง (บางส่วน)

แผนที่เขตเทศบาลตำบลบูเกะตา

นอกจากนี้เทศบาลตำบลบูเกะต่ายังแบ่งการปกครองออกเป็นชุมชน ประกอบด้วย ๘ ชุมชน ดังนี้

- ชุมชนบ้านบูเกะตา	หมู่ที่ ๒ ตำบลละงูต
- ชุมชนบ้านสูงบาไอะ	หมู่ที่ ๒ ตำบลละงูต
- ชุมชนบ้านป้อแนบารู	หมู่ที่ ๒ ตำบลละงูต
- ชุมชนบ้านละหาร์	หมู่ที่ ๒ ตำบลละงูต
- ชุมชนบ้านสุแก	หมู่ที่ ๓ ตำบลละงูต
- ชุมชนบ้านสะปือรัง	หมู่ที่ ๓ ตำบลละงูต
- ชุมชนบ้านเจ๊ะยอ	หมู่ที่ ๓ ตำบลละงูต
- ชุมชนบ้านเจ๊ะเต็ง	หมู่ที่ ๔ ตำบลละงูต

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

เทศบาลตำบลบุเกะตา มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำและที่ราบเชิงเขา โดยเฉพาะทิศตะวันออก และทิศใต้ติดต่อกับแม่น้ำสุโข-ลก ซึ่งกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศ มี ๒ ฤดู คือฤดูร้อนกับฤดูฝน ช่วงฤดูร้อนในเดือนกุมภาพันธ์ – กรกฎาคม และฤดูฝนช่วงเดือนสิงหาคม – มกราคม และจะมีฝนตกชุกช่วงเดือนตุลาคม – มกราคมของทุกปี

อุณหภูมิสูงสุด ๓๖ องศาเซลเซียส ต่ำสุด ๒๑ องศาเซลเซียส

อุณหภูมิเฉลี่ยเดือน มี.ค. – มิ.ย. ๓๒ องศาเซลเซียส

อุณหภูมิเฉลี่ยเดือน ก.ค. – ต.ค. ๒๗ องศาเซลเซียส

อุณหภูมิเฉลี่ยเดือน พ.ย. – ก.พ. ๒๔ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มและที่ราบเชิงเขา เนื้อดินเป็นดินเหนียวปนทรายมีการระบายน้ำได้ดี มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง เหมาะสำหรับการปลูกพืชไม้ยืนต้น เช่นยางพารา ลองกอง เงาะทุเรียน มังคุด ฯลฯ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลบุเกะตา ได้เปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙ ก ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

ตั้งอยู่ในพื้นที่ บางส่วน หมู่ที่ ๒, ๓ และหมู่ที่ ๔ ของตำบลโลหะจูด อำเภอเวียง จัหวัดนราธิวาส พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำและที่ราบลุ่มเชิงเขา อยู่ทางทิศใต้ของอำเภอเวียง อยู่ห่างจากอำเภอเวียง ๑๐ กิโลเมตร และระยะทางจากศาลากลางจังหวัดนราธิวาสถึงเทศบาลตำบลบุเกะตา ๙๗ กิโลเมตร ซึ่งใช้เวลาในการเดินทาง ๑ ชั่วโมง ในการเดินทางจากจังหวัดนราธิวาสถึงเทศบาลใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๔๐๔๘(นราธิวาส-ตากใบ-เวียง)โดยผ่านอำเภอสุโข-ลก และเส้นทางหลวงหมายเลข ๔๐๕๗ (เวียง-ชายแดน)เทศบาลตำบลบุเกะตามีพื้นที่ ๗.๐๔ ตารางกิโลเมตร เป็นหน่วยงานที่อยู่ติดชายแดนประเทศมาเลเซีย โดยมีแม่น้ำสุโข-ลกกั้นกลางเขตแดน

มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับหมู่ที่ ๖ (บ้านเขาสามลือ) ตำบลโลหะจูด อำเภอเวียง จัหวัดนราธิวาส

ทิศใต้ ติดต่อกับหมู่ที่ ๒ (บ้านละหาร) ตำบลโลหะจูด อำเภอเวียง จัหวัดนราธิวาส

ทิศตะวันออก ติดต่อกับแม่น้ำสุโข-ลก บ้านบุเกะบุงอ อำเภอตานะแมเราะ ประเทศมาเลเซีย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับหมู่ที่ ๗ (บ้านโลหะจูด) ตำบลโลหะจูด อำเภอเวียง จัหวัดนราธิวาส

เทศบาลตำบลบุเกะตา มีเขตการปกครองครอบคลุม ๓ หมู่บ้าน ของตำบลโลหะจูด คือ

- หมู่ที่ ๒ บ้านบุเกะตา
- หมู่ที่ ๓ บ้านสุแก (บางส่วน)

- หมู่ที่ ๔ บ้านเจ้เต็ง (บางส่วน)

นอกจากนี้เทศบาลตำบลบุเกะต้ายังแบ่งการปกครองออกเป็นชุมชน ประกอบด้วย ๘ ชุมชน ดังนี้

- ชุมชนบ้านบุเกะตา	หมู่ที่ ๒ ตำบลโละจูด
- ชุมชนบ้านสูงบาไ้	หมู่ที่ ๒ ตำบลโละจูด
- ชุมชนบ้านป้อแนบารู	หมู่ที่ ๒ ตำบลโละจูด
- ชุมชนบ้านละหาร	หมู่ที่ ๒ ตำบลโละจูด
- ชุมชนบ้านสุแก	หมู่ที่ ๓ ตำบลโละจูด
- ชุมชนบ้านสะปือรัง	หมู่ที่ ๓ ตำบลโละจูด
- ชุมชนบ้านเจ้ยอ	หมู่ที่ ๓ ตำบลโละจูด
- ชุมชนบ้านเจ้เต็ง	หมู่ที่ ๔ ตำบลโละจูด

๒.๒ การเลือกตั้ง

ประชาชนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ในวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔ (ครั้งล่าสุด) จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๓,๕๕๕ คน มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ๒,๔๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๓๓ โดยมีสมาชิกสภาเทศบาล ๑๒ คน

เทศบาลตำบลบุเกะตาได้แบ่งเขตการเลือกตั้ง ออกเป็น ๒ เขตเลือกตั้ง ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ จำนวนสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบุเกะตา จำนวน ๖ คน พื้นที่ที่อยู่ในเขตเลือกตั้ง ได้แก่

- เริ่มต้นจากหลักเขตที่ ๕ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวเขตเทศบาล จนจดถนนกำแพงละหาร ไปทางทิศเหนือตามแนวถนนกำแพงละหาร ผ่านถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖๒ ผ่านถนนโตะดาตู จนจดถนนอาเซียน ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวถนนอาเซียน จนจดแนวเขตเทศบาล ไปทางทิศใต้ตามแนวเขตเทศบาล จนบรรจบหลักเขตที่ ๕ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น

เขตเลือกตั้งที่ ๒ จำนวนสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบุเกะตา จำนวน ๖ คน พื้นที่ที่อยู่ในเขตเลือกตั้ง ได้แก่

- เริ่มต้นจากหลักเขตที่ ๑ ไปทางทิศใต้ตามแนวเขตเทศบาลผ่านหลักเขตที่ ๖ จนจดถนนกำแพงละหาร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวถนนกำแพงละหาร ผ่านถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖๒ ผ่านถนนโตะดาตู จนจดถนนอาเซียน ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวถนนอาเซียน จนจดแนวเขตเทศบาล ไปทางทิศเหนือตามแนวเขตเทศบาล จนบรรจบหลักเขตที่ ๔ หลักเขตที่ ๓ จนบรรจบหลักเขตที่ ๑ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓-๕ ปี และคาดการณ์ในอนาคต)

เดือน	พ.ศ.๒๕๕๙			พ.ศ.๒๕๖๐			พ.ศ.๒๕๖๑			พ.ศ.๒๕๖๒			พ.ศ.๒๕๖๓		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
มกราคม	๒,๓๔๐	๒,๔๒๐	๔,๗๖๐	๒,๓๘๑	๒,๔๖๑	๔,๘๔๒	๒,๔๐๕	๒,๔๙๕	๔,๙๐๐	๒,๔๓๗	๒,๕๔๐	๔,๙๗๗	๒,๔๕๔	๒,๕๖๑	๕,๐๑๕
กุมภาพันธ์	๒,๓๔๓	๒,๔๒๒	๔,๗๖๕	๒,๓๘๔	๒,๔๖๕	๔,๘๔๙	๒,๔๑๔	๒,๕๐๗	๔,๙๒๑	๒,๔๓๗	๒,๕๔๒	๔,๙๗๙	๒,๔๕๗	๒,๕๗๐	๕,๐๒๗
มีนาคม	๒,๓๔๕	๒,๔๓๒	๔,๗๗๗	๒,๓๘๕	๒,๔๗๔	๔,๘๕๙	๒,๔๑๕	๒,๕๑๒	๔,๙๒๗	๒,๔๓๗	๒,๕๔๔	๔,๙๘๑	๒,๔๖๔	๒,๕๖๘	๕,๐๓๒
เมษายน	๒,๓๔๘	๒,๔๓๕	๔,๗๘๓	๒,๓๘๙	๒,๔๗๔	๔,๘๕๓	๒,๔๑๗	๒,๕๑๒	๔,๙๒๙	๒,๔๔๓	๒,๕๕๒	๔,๙๙๕	๒,๔๖๓	๒,๕๖๖	๕,๐๒๙
พฤษภาคม	๒,๓๔๗	๒,๔๓๗	๔,๗๘๔	๒,๓๘๑	๒,๔๗๓	๔,๘๕๔	๒,๔๑๖	๒,๕๑๗	๔,๙๒๓	๒,๔๓๙	๒,๕๕๓	๔,๙๙๒	๒,๔๖๖	๒,๕๗๑	๕,๐๓๗
มิถุนายน	๒,๓๔๙	๒,๔๓๙	๔,๗๘๘	๒,๓๘๗	๒,๔๘๐	๔,๘๖๗	๒,๔๒๑	๒,๕๒๓	๔,๙๔๔	๒,๔๓๓	๒,๕๕๐	๔,๙๘๓	๒,๔๖๙	๒,๕๗๘	๕,๐๔๗
กรกฎาคม	๒,๓๕๒	๒,๔๓๐	๔,๗๘๒	๒,๓๙๐	๒,๔๘๓	๔,๘๗๓	๒,๔๒๔	๒,๕๒๔	๔,๙๔๘	๒,๔๓๒	๒,๕๕๕	๔,๙๘๗	๒,๔๗๑	๒,๕๘๔	๕,๐๕๕
สิงหาคม	๒,๓๕๙	๒,๔๓๘	๔,๗๙๗	๒,๓๙๓	๒,๔๘๔	๔,๘๗๗	๒,๔๒๕	๒,๕๒๖	๔,๙๕๑	๒,๔๓๙	๒,๕๖๗	๔,๙๙๖	๒,๔๗๕	๒,๕๘๕	๕,๐๖๐
กันยายน	๒,๓๖๙	๒,๔๔๓	๔,๘๑๒	๒,๓๙๓	๒,๔๘๓	๔,๘๗๖	๒,๔๒๔	๒,๕๒๙	๔,๙๕๓	๒,๔๔๒	๒,๕๕๗	๔,๙๙๙	๒,๔๕๔	๒,๕๗๘	๕,๐๓๒
ตุลาคม	๒,๓๗๖	๒,๔๔๙	๔,๘๒๕	๒,๓๙๕	๒,๔๙๒	๔,๘๘๗	๒,๔๓๐	๒,๕๓๖	๔,๙๖๖	๒,๔๔๐	๒,๕๖๖	๔,๙๙๖	๒,๔๖๓	๒,๕๘๐	๕,๐๔๓
พฤศจิกายน	๒,๓๗๘	๒,๔๕๔	๔,๘๓๒	๒,๓๙๔	๒,๔๙๖	๔,๘๙๐	๒,๔๓๖	๒,๕๓๘	๔,๙๗๔	๒,๔๔๗	๒,๕๖๕	๕,๐๑๒	๒,๔๖๒	๒,๕๗๗	๕,๐๓๙
ธันวาคม	๒,๓๗๙	๒,๔๕๖	๔,๘๓๕	๒,๔๐๐	๒,๔๙๔	๔,๘๙๔	๒,๔๓๕	๒,๕๓๖	๔,๙๗๑	๒,๔๔๘	๒,๕๕๘	๕,๐๐๖	๒,๔๖๗	๒,๕๗๕	๕,๐๔๒

เทศบาลตำบลบุเกะตา มีประชากรรวมทั้งสิ้น ๕,๐๗๓ คน แยกเป็น ชาย ๒,๔๗๙ คน หญิง ๒,๕๙๔ คน มีจำนวนบ้าน ๑,๓๔๐ หลัง (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

(ข้อมูลทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลบุเกะตา)

ข้อมูลประชากร ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
๐ - ๑๐ ปี	๔๔๕	๔๕๐	๘๙๕
๑๑ - ๒๐ ปี	๔๑๖	๓๘๙	๘๐๕
๒๑ - ๓๐ ปี	๓๗๔	๓๙๕	๗๖๙
๓๑ - ๔๐ ปี	๓๖๖	๓๙๑	๗๕๗
๔๑ - ๕๐ ปี	๓๖๐	๓๙๐	๗๕๐
๕๑ - ๖๐ ปี	๒๘๕	๒๙๐	๕๗๕
๖๑ - ๗๐ ปี	๑๔๐	๑๗๙	๓๑๙
๗๑ - ๘๐ ปี	๖๐	๖๒	๑๒๒
๘๑ - ๙๐ ปี	๒๕	๓๓	๕๘
๙๑ - ๑๐๐ ปี	๕	๑๒	๑๗
มากกว่า ๑๐๐ ปี	๓	๓	๖
รวม	๒,๔๗๙	๒,๕๙๔	๕,๐๗๓

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

มีโรงเรียนในสังกัดการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพท.นธ. ๒) จำนวน ๒ แห่ง คือ โรงเรียนบ้านบุเกะตา หมู่ที่ ๒ ตำบลโละจูด เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และโรงเรียนบ้านเจ๊ะยอ หมู่ที่ ๓ เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ รายละเอียดต่อไปนี้

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๕. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง (ทางบก ทางน้ำ ทางราง ฯลฯ)

การคมนาคม การเดินทางติดต่อกับเทศบาลตำบลบุเกะตา ปัจจุบันมีเส้นทางเดียวที่สามารถเดินทาง ถึงตัวอำเภอแวงได้คือ เส้นทางหลวงหมายเลข ๔๐๕๗ (แวง-ชายแดน) ระยะทาง ๑๐ กิโลเมตร เส้นทางยุทธศาสตร์ระหว่างบ้านบุเกะตา ตำบลโละจูด อำเภอแวง ถึงอำเภอสุดคิริน และเส้นทางคมนาคมซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบอื่น ๆ อีก ๓๕ สาย รวมระยะทาง ๑๓.๗๒ กิโลเมตร

๕.๒ การไฟฟ้า

ปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของทางการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอแวง ซึ่งมีราษฎรมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน เทศบาลกำลังขยายเขตไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ

๕.๓ การประปา

เทศบาลตำบลบุเกะต่ายังไม่มีกิจการประปาเป็นของตนเอง แต่ประชาชนใช้น้ำประปาภูเขาจากกรมชลประทานโครงการพระราชดำริ เมื่อปี ๒๕๓๘ ทุกครัวเรือนมีประปาภูเขาใช้

๕.๔ โทรศัพท์

การโทรศัพท์ส่วนบุคคลมีการเปิดให้บริการประชาชนในพื้นที่ จำนวน ๑,๐๐๐ เลขหมาย และสามารถเปิดให้บริการระบบ ADSL สำหรับใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงได้ สัญญาณระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งระบบ TOT AIS DTAC และ TrueMove

๕.๕ ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

การไปรษณีย์โทรเลข Flash Express J&T Express มีเพียงสถานีย่อย รับ – ส่งพัสดุภัณฑ์ จากเขตอำเภอแวงมีสถานบริการ

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร คือการทำสวนยาง มีการทำสวนผลไม้ การเลี้ยงสัตว์ และการรับจ้างเป็นอาชีพรอง ผลไม้ที่ปลูกมาก เช่น ลองกอง ทุเรียน เงาะ มังคุด เป็นต้น

๖.๒ การประมง

(ในเขตเทศบาลตำบลบุเกะตาไม่มีการประมง)

๖.๓ การปศุสัตว์

การประกอบกิจการปศุสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลบุเกะตา เป็นการเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพเป็นส่วนใหญ่

๖.๔ การบริการ

มีสำนักงานเทศบาลตำบลบุเกะตา โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโลละจุด สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองบ้านบุเกะตา และด่านศุลกากรบ้านบุเกะตา

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในพื้นที่เทศบาลตำบลบุเกะตา มีพิพิธภัณฑสถานบ้านตำบลโลละจุด บึงละหาร์ และปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณริมตลิ่งแม่น้ำสุโขทัยให้เป็นที่ท่องเที่ยว

๖.๖ อุตสาหกรรม

ยังไม่มีโรงงานขนาดใหญ่ มีเพียงโรงงานขนาดเล็ก คือโรงหล่อ-ท่อปล่องซีเมนต์ ๑ แห่ง และร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ ๙ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

เป็นการจำหน่ายสินค้าอุปโภค - บริโภค และค้าขายกับประเทศมาเลเซียด้านชายแดนยังไม่มีศูนย์การค้า มีตลาดสดเอกชน ๑ แห่ง ร้านค้าทั่วไป ๕๐ แห่ง ส่วนสถานประกอบการเทศพาณิชย์และสถานประกอบการด้านการบริการยังไม่มี

๖.๘ แรงงาน

เทศบาลตำบลบุเกะตา มีประชากรประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักอันมีส่วนยางพาราและสวนผลไม้ และการเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพ ส่วนการค้ามีบ้างเล็กน้อย เป็นการค้าขายแบบค้าขายขนาดเล็กซึ่งส่วนมากจะติดต่อค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้านและรับจ้างทั่วไปมีรายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับฤดูกาลการผลิต

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ ๙๘ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๒ มีมัสยิด จำนวน ๔ แห่ง บาลาเซาะห์ จำนวน ๘ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญได้แก่ ประเพณีการถือศีลอด ประเพณีวันฮารีรายอ ประเพณีวันเมาลิต ประเพณีการเข้าสู่ันต์ ประเพณีมาแกปูโลละ (กินเหนียว) เป็นต้น วัฒนธรรมที่สำคัญได้แก่ วัฒนธรรมแต่งกายแบบมลายูปันบ้าน การทักทาย งานของดีเมืองนราฯ เป็นต้น

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นลูกประคบสมุนไพร ยาดม น้ำมันวดตัว ภาษาถิ่นมีภาษามลายู
พื้นบ้าน ภาษาเงา ภาษาจีน

๗.๔ OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ไม่มีสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แม่น้ำสุโขทัย-ลพบุรี ซึ่งกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย ประชาชนสามารถ
นำน้ำไปใช้ทั้งอุปโภค บริโภค และการเกษตร

คลองโละจูด มีน้ำไหลผ่านหมู่ที่ ๒,๓,๔ และแบ่งเขตหมู่ที่ ๒ กับหมู่ที่ ๑ ตำบลโละ
จูด ไหลลงสู่แม่น้ำสุโขทัย-ลพบุรี มีน้ำไหลตลอดปีแต่ฤดูร้อนมีน้ำน้อย

บึงละหาร (หมู่ที่ ๒) มีเนื้อที่ประมาณ ๘๙ ไร่ ตอนบนกรมประมงได้ขุดลอกทำเป็น
ทำนบ ปลาในเนื้อที่ ๒๓ ไร่ ๑ งาน และปล่อยพันธุ์ปลาต่าง ๆ เพื่อให้ราษฎรบริโภค สำหรับตอนล่าง
สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัด ขุดลอกคลองเป็นบึงสาธารณะ เนื้อที่ประมาณ ๖๕ ไร่ เพื่อให้ราษฎร
ไว้อุปโภค-บริโภค และการเกษตร และเทศบาลกำลังดำเนินการปรับปรุงเป็นแหล่งท่องเที่ยว

๘.๒ ป่าไม้

ในเขตเทศบาลตำบลบูเกะตาไม่อยู่ในป่าสงวนแห่งชาติหรือเขตป่าไม้อื่น ๆ หากทาง
ราชการเปิดจุดผ่านแดนที่บ้านบูเกะตาอย่างเต็มระบบ จะมีกิจการค้าไม้แผ่นแปรรูปเข้ามาจากประเทศ
มาเลเซีย

๘.๓ ภูเขา

ในเขตเทศบาลตำบลบูเกะตาไม่มีภูเขา

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในพื้นที่ของเทศบาลเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ
และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่
ไม่มีมลพิษ มีสวนสาธารณะแบบบอยอเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และเป็นสถานที่ออกกำลังกาย โครงการ
ปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองและที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของเมืองให้ร่ม
รื่นสวยงาม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน

๙. อื่น ๆ (ถ้ามีระบุด้วย)

ส่วนที่ ๓

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ข้อมูลขยะเทศบาลตำบลบึงเค็งตา

ความหมายของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรา ทั้งสิ่งที่มีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต เห็นได้ด้วยตาเปล่า และไม่สามารถ เห็นได้ด้วยตาเปล่า รวมทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้น หรืออาจจะกล่าวได้ว่า สิ่งแวดล้อมจะประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อสนอง ความต้องการของมนุษย์นั่นเอง

- สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ได้แก่ บรรยากาศ น้ำ ดิน แร่ธาตุ และสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่บนโลก (พืช และสัตว์) ฯลฯ
- สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ สาธารณูปการต่างๆ เช่น ถนน เขื่อนกั้นน้ำ ฯลฯ หรือระบบของสถาบัน สังคมมนุษย์ที่ดำเนินชีวิตอยู่ ฯลฯ
- ทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง สิ่งต่างๆ (สิ่งแวดล้อม) ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และมนุษย์สามารถนำมาใช้ ประโยชน์ได้ เช่น บรรยากาศ ดิน น้ำ ป่าไม้ พืชพันธุ์ สัตว์ป่า แร่ธาตุ พลังงาน และกำลังแรงงานมนุษย์ เป็นต้น

โดยคำนิยามแล้ว จะเห็นได้ว่า ทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทรูปนั้น จะเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อม แต่สิ่งแวดล้อมทุกชนิดไม่เป็นทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมด ซึ่งอาจกล่าวสรุปได้ว่า การที่จะจำแนกสิ่งแวดล้อมใดๆ เป็นทรัพยากรธรรมชาตินั้น มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลาย

- ประการประการแรก เกิดจากความต้องการของมนุษย์ที่จะนำสิ่งแวดล้อมมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเอง
- ประการที่สอง การเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ถ้ายังไม่นำมาใช้ก็เป็นสิ่งแวดล้อม แต่ถ้านำมาใช้ประโยชน์ได้ก็จะเป็นทรัพยากรธรรมชาติในช่วงเวลานั้นๆ
- ประการที่สาม สภาพภูมิศาสตร์และความห่างไกลของสิ่งแวดล้อม ถ้าอยู่ไกลเกินไปคนอาจไม่นำมาใช้ ก็ไม่สามารถแปรสภาพเป็นทรัพยากรธรรมชาติได้

นอกจากนี้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มคละกันไป โดยอยู่ร่วมกันอย่างมีกฎระเบียบ ข้อบังคับ ทั้งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติและทั้งที่มนุษย์กำหนดขึ้นมา การอยู่เป็นกลุ่มของสรรพสิ่งเหล่านี้ จะแสดงพฤติกรรมร่วมกันภายในขอบเขตและแสดงเอกลักษณ์ของกลุ่มออกมาอย่างชัดเจน กลุ่มของสรรพสิ่งเหล่านี้จะเรียกว่า ระบบนิเวศหรือระบบสิ่งแวดล้อมนั่นเอง

การจัดการ (Management) หมายถึง การดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพในรูปแบบต่างๆ ทั้งด้าน การจัดหา การเก็บรักษา การซ่อมแซม การใช้อย่างประหยัดและการสงวนรักษา เพื่อให้กิจกรรมที่ดำเนินการนั้น สามารถให้ผลยั่งยืนต่อมวลมนุษยและธรรมชาติ โดยหลักการแล้ว "การจัดการ" ต้องมีแนวทางการดำเนินงาน ขบวนการ และขั้นตอน รวมทั้งจุดประสงค์ในการดำเนินงานที่ชัดเจนแน่นอน

นิยามและความหมาย

มูลฝอย หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่ อาหาร ถ้ำ มูลสัตว์หรือซากสัตว์รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น (พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข, ๒๕๓๕)

ขยะมูลฝอย (Solid waste) คือ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ วัสดุพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์ซากสัตว์หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยง สัตว์หรือ ที่อื่น และ หมายความว่ารวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชนหรือ ครั้วเรือน ยกเว้น วัสดุที่ไม่ใช่ แล้วของโรงงานซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่า ด้วยโรงงาน (กรมควบคุม มลพิษ ๒๕๔๘)

ขยะย่อยสลาย (Compostable waste) หรือ มูลฝอยย่อยสลาย คือ ขยะที่เน่าเสีย และย่อยสลายได้ เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้เศษอาหาร ใบไม้เศษ เนื้อสัตว์ เป็นต้น แต่จะ ไม่รวมถึงซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ โดยขยะที่ย่อยสลายนี้ เป็นขยะที่พบมากที่สุด คือ พบมากถึง ๖๔% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ ๒๕๔๘)

ขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) หรือ มูลฝอยที่ยังใช้ได้คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้ซึ่ง สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่อง เครื่องดื่มแบบ UHT กระป๋อง เครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์ เป็นต้น สำหรับขยะรีไซเคิลนี้เป็นขยะที่พบมากเป็นอันดับที่สองใน กองขยะ กล่าวคือ พบประมาณ ๓๐% ของปริมาณขยะ ทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ ๒๕๔๘)

ขยะอันตราย (Hazardous waste) หรือมูลฝอยอันตราย คือ ขยะที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนวัตถุ อันตรายชนิดต่างๆ ซึ่งได้แก่ วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุธรรมชาติ วัตถุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่าง อื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่ บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ภาชนะบรรจุสารกำจัดศัตรูพืช กระป๋อง สเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมี เป็นต้น ขยะอันตรายนี้เป็นขยะที่มักจะพบได้น้อยที่สุด กล่าวคือ พบประมาณเพียง ๓% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๔๘)

ขยะทั่วไป (General waste) มูลฝอยทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะย่อยสลาย ขยะ รีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใสขนม วัสดุพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป วัสดุพลาสติกเปื้อน เศษอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร ฟิล์มเปื้อนอาหาร เป็นต้น สำหรับขยะทั่วไปนี้เป็นขยะที่มีปริมาณใกล้เคียงกับ ขยะอันตราย กล่าวคือ จะพบประมาณ ๓% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ ๒๕๔๘)

มูลฝอยติดเชื้อ หมายความว่า มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณหรือมีความเข้มข้น ซึ่งถ้ามีการ สัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยนั้นแล้ว สามารถทำให้เกิดโรคได้

กรณีมูลฝอยดังต่อไปนี้ที่เกิดขึ้นหรือใช้ในกระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์และการรักษาพยาบาล การ ให้ภูมิคุ้มกันโรคและการทดลองเกี่ยวกับโรค และการตรวจชันสูตรศพหรือซากสัตว์รวมทั้งในการศึกษาวิจัย เรื่องดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ (กฎกระทรวงสาธารณสุขว่า ด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ๒๕๔๔)

(๑) ซากหรือชิ้นส่วนของมนุษย์หรือสัตว์ที่เป็นผลมาจากการผ่าตัด การตรวจชันสูตรศพ หรือซากสัตว์ และ การใช้สัตว์ทดลอง

(๒) วัสดุของมีคม เช่น เข็ม ใบมีกระบอกฉีดยาหลอดแก้ว ภาชนะที่ทำด้วยแก้ว สไลด์และกระจกปิด สไลด์

(๓) วัสดุซึ่งสัมผัสหรือสงสัยว่าจะสัมผัสกับเลือด ส่วนประกอบของเลือดผลิตภัณฑ์ที่ได้จากเลือด สารน้ำ จากร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์ หรือวัคซีนที่ทำจากเชื้อโรคที่มีชีวิต เช่น สำลี ผ้าก๊อช ผ้าต่างๆ และท่อ ยาง

(๔) มูลฝอยทุกชนิดที่มาจากห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื่อร้ายแรง

ส่วนที่ ๔

สถานการณ์ขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายในเขตเทศบาลตำบลบุเกะตา

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้ (๓) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย หมวด ๕ เหตุรำคาญ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๓ การห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในที่สาธารณะ และสถานสาธารณะ และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้องรณรงค์สร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการ ลดปริมาณ และคัดแยกมูลฝอยเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ มีความตระหนักรู้และรับผิดชอบในการจัดการมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิดมูลฝอย ให้ราชการส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วม และสามารถพึ่งพาตนเองในการกำจัดมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด

ปัญหาขยะมูลฝอยเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญประการหนึ่งของชุมชนทุกประเทศทั่วโลกเพราะมี ส่วนสัมพันธ์กับความหนาแน่นของประชากร และสภาพแวดล้อมทางสังคม การขยายตัวของชุมชน ซึ่งจำนวนประชากรในพื้นที่เทศบาลตำบลบุเกะตา มีประมาณ ๕,๐๗๓ คน มีครัวเรือน ๗๓๘ ครัวเรือน โดยคิดปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นประมาณ ๕๐ ตันต่อเดือน โดยองค์ประกอบส่วนใหญ่จะเป็นขยะทั่วไป ส่วนขยะประเภทรีไซเคิล ปัจจุบัน ประชาชนได้ร่วมมือในการคัดแยกขยะเพื่อนำไปขาย หรือบริจาคตามโครงการต่าง ๆ ในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็น กิจกรรมกองขยะบุญหรือกิจกรรมผ้าป่าขยะ ทำให้ลดปริมาณขยะประเภทนี้ได้พอสมควร แต่ปัญหาในปัจจุบัน พื้นที่ตำบลนาคยังมีการลักลอบทิ้งขยะในหลายพื้นที่ เช่น การทิ้งขยะบริเวณสองข้างทาง เส้นทางจราจร และบริเวณแหล่งน้ำซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขอนามัยของประชาชน กลายเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรค เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรคชนิดต่าง ๆ ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนให้กับประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง เมื่อมีฝนตกจะมีการชะล้างน้ำเสียที่เกิด จากกองขยะลงสู่ลำคลองหรือแหล่งน้ำในพื้นที่ ทำให้เกิดสารเจือปนไม่เหมาะสมแก่การอุปโภคบริโภค และเกิดปัญหา น้ำเน่าเสียตามมา การกำจัดขยะมูลฝอยไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ปัญหาวันจากการเผาขยะ นอกจากนี้ยังพบ ปัญหาเรื่องการจัดหาสถานที่ทิ้งและทำลายขยะที่หายาก อีกทั้งพฤติกรรมของประชาชนโดยทั่วไปทั้งในและนอกพื้นที่ยังทิ้งขยะมูลฝอยโดยขาดจิตสำนึก ปล่อยให้เป็นการของหน่วยงานที่รับผิดชอบทำให้ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นมากมาย และในระยะยาวปัญหาขยะมูลฝอยยังเป็นเหตุของปัญหาความด้อยประสิทธิภาพในการจัดการด้านสาธารณสุขชุมชนอีกด้วย

ดังนั้นหากทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ลด คัดแยกและใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย เริ่มจากตนเอง ครอบครัว หมู่บ้านหรือชุมชน สถานประกอบการต่าง ๆ เช่น ร้านอาหาร โรงแรม ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ เช่น โรงเรียน สถานที่ราชการ อาคารสำนักงาน ก็จะสามารถที่จะช่วยแก้ไขปัญหามูลฝอยได้ และยังช่วยให้ประหยัดงบประมาณ และทรัพยากรธรรมชาติอีกด้วย

ส่วนที่ ๕

การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ตั้งแต่ระดับ จังหวัด อำเภอ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หมู่บ้าน และชุมชน พร้อมทั้งรณรงค์และประชาสัมพันธ์การลดปริมาณขยะมูลฝอยและคัดแยกขยะมูลฝอยในพื้นที่ โดยใช้หลักการ ๓ ช: ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ หรือ ๓R: Reduce Reuse Recycle ภายใต้กรอบการดำเนินงานจำนวน ๓ ระยะ ได้แก่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง เพื่อลดปริมาณขยะและส่งเสริมการคัดแยกขยะที่ต้นทาง จัดทำระบบเก็บขนอย่างมีประสิทธิภาพ และขยะมูลฝอยได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

เทศบาลตำบลบุเกะตา จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อให้การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามเป้าหมายโดยยึดจากแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) โดยมีกรอบการดำเนินงาน เป้าประสงค์และตัวชี้วัด ดังนี้

๑. กรอบการดำเนินงาน

ภายใต้แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ แบ่งการดำเนินงานออกเป็น ๔ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดการขยะต้นทาง ด้านการจัดการขยะกลางทาง ด้านการจัดการขยะปลายทาง และด้านกลไกส่งเสริมการบริหารจัดการ

๒. เป้าประสงค์

- ๒.๑ ขยะมูลฝอยมีการนำกลับไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น และส่งเสริมการคัดแยกขยะในชุมชน
- ๒.๒ ขยะอันตรายครัวเรือนได้รับการบริหารจัดการและนำไปใช้ประโยชน์
- ๒.๓ ขยะรีไซเคิลในชุมชนได้รับการบริหารจัดการ และสร้างมูลค่าเพิ่ม ผ่านการจัดสวัสดิการให้สมาชิก
- ๒.๔ ขยะมูลฝอยได้รับการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น ในการรวบรวม เก็บขนขยะ และกำจัดอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒.๕ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
- ๒.๖ มูลฝอยติดเชื้อได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
- ๒.๗ ประชาชนในพื้นที่มีความตระหนักและความเข้าใจในการจัดการขยะที่ต้นทางเพิ่มขึ้น เพื่อลดปัญหาบประมาณในการจัดการ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการเกิดก๊าซเรือนกระจก
- ๒.๘ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลกและคณะกรรมการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการขยะในพื้นที่
- ๒.๙ จังหวัดมีบทบาทในการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น
- ๒.๑๐ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ระบบสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑๑ หน่วยงานภาครัฐทุกส่วนราชการเป็นหน่วยงานนำร่องในการดำเนินการบริหารจัดการขยะภายในหน่วยงานให้เกิดผลเป็นรูปธรรมและมีความต่อเนื่อง

๓. ตัวชี้วัดเป้าประสงค์

๓.๑ ด้านการจัดการขยะต้นทาง

๑) คณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนปฏิบัติงาน ดำเนินการตามแผน และรายงานผลการดำเนินงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการนำ “ขยะบรรจุภัณฑ์” กลับมาใช้ใหม่อย่างน้อย ๔ ครั้งต่อปี เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๓) อำเภอมีการคัดเลือกธนาคารขยะต้นแบบ ระดับอำเภอ เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๔) จังหวัดมีการจัดทำและดำเนินการตามแผนขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๕) จังหวัดมีการเสริมสร้างความตระหนักและความรับผิดชอบของผู้บริโภคให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และมีส่วนร่วมในการลด คัดแยก และนำขยะกลับมาใช้ใหม่ เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๖) จังหวัดมีการส่งเสริมให้หน่วยงานภายในพื้นที่มีการคัดแยกขยะ เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๓.๒ ด้านการจัดการขยะกลางทาง

๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทในที่สาธารณะ และ/หรือสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่ง เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางระบบเก็บขนขยะแยกประเภท หรือมีมาตรการจัดการจัดการขยะมูลฝอยแยกประเภทให้สอดคล้องกับพื้นที่ เป้าหมายร้อยละ ๙๕

๓) จังหวัดมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมรองรับขยะรีไซเคิลของจังหวัด เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการขนของเสียอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมของเสียอันตรายของจังหวัด หรือมีการนำไปส่งกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบหรือมาตรการรองรับการรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อชุมชน เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๓.๓ ด้านการจัดการขยะปลายทาง

๑) ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เป้าหมายร้อยละ ๘๐

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มพื้นที่การจัดการมูลฝอย (Clusters) มีการจัดทำแผนบริหารจัดการขยะของกลุ่มพื้นที่ในการจัดการมูลฝอย (Clusters) เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการปิดหรือปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้อง เป้าหมายร้อยละ ๖๐

๔) จังหวัดมีมาตรการส่งกำจัดและรายงานผลการจัดการของเสียอันตรายชุมชน เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างถูกวิธี เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๓.๔ ด้านกลไกส่งเสริมการบริหารจัดการ

๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๓) จังหวัดมีการนำเสนอเรื่องการบริหารจัดการขยะเข้าสู่การประชุมคณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจังหวัด/คณะกรรมการจังหวัด/ที่ประชุมระดับจังหวัดอื่น ทุกเดือน เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการยกย่องเชิดชูเกียรติอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก(ออล.) เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการยกย่องเชิดชูเกียรติครัวเรือนต้นแบบในการจัดการขยะครัวเรือน เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๖) จังหวัดมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การซื้อขายคาร์บอนเครดิตจากโครงการถังขยะเปียกลดโลกร้อน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๗) จังหวัดมีกลไกในการติดตามประเมินผลในการดำเนินการขับเคลื่อนแผนบริหารจัดการขยะของกลุ่มพื้นที่ในการจัดการมูลฝอย (Clusters) เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๘) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๙) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายปี (มฟ.๑) และรายเดือน (มฟ.๒) เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

ส่วนที่ ๖

แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

เทศบาลตำบลบึงเค็งตา อำเภอบางบาล จังหวัดนนทบุรี

มาตรการที่ ๑ ด้านการจัดการขยะต้นทาง					
ลำดับที่	กิจกรรม	เป้าหมาย	แผนการดำเนินงาน		หมายเหตุ
			สถานที่	ผู้รับผิดชอบ	
๑	การรับสมัครอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) -กิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.)	ประชาชน ๓ หมู่บ้าน	ที่ทำการ ทต.	กองสาธารณสุขฯ	
๒	การจัดกิจกรรมให้เครือข่าย“อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก” เข้าร่วม เช่น การรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้าน การจัดทำถังขยะเปียก การปลูกต้นไม้ กิจกรรม big cleaning เป็นต้น	๔ ครั้ง/ปี	พื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๓	กองสาธารณสุขฯ	
๓	- จัดโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้การ คัดแยกขยะในครัวเรือน - เผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคัดแยกขยะประเภทต่างๆ เช่นการจัดการขยะทั่วไป การคัดแยกขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ประโยชน์ รวมถึงการลดขยะประเภทใช้ครั้งเดียว (single use)	ประชาชน ๓ หมู่บ้าน	พื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๓	กองสาธารณสุขฯ	
๔	การจัดทำธนาคารขยะในพื้นที่เทศบาลตำบลบึงเค็งตา - จัดโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้การดำเนินงานธนาคารขยะ (Recycle Waste Bank) - กิจกรรมการรับ-ซื้อขายขยะรีไซเคิล - กิจกรรมขยะอันตรายแลกไข่	ประชาชนในพื้นที่ ทต.	หมู่ ๑ - ๓	กองสาธารณสุขฯ	

มาตรการที่ ๒ ด้านการจัดการขยะกลางทาง					
ลำดับที่	กิจกรรม	เป้าหมาย	แผนการดำเนินงาน		หมายเหตุ
			สถานที่	ผู้รับผิดชอบ	
๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทในที่สาธารณะ และ/หรือสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่ง	มีภาชนะรองรับครบทุกแห่ง	พื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๓	กองสาธารณสุขฯ	
๒	มีการวางระบบเก็บขนขยะแยกประเภท หรือมีมาตรการจัดการจัดการขยะมูลฝอยแยกประเภทให้สอดคล้องกับพื้นที่	พื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๓	มัสยิดและสถานที่ใน ทต.	กองสาธารณสุขฯ	
๓	มีการขนของเสียอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมของเสียอันตรายของจังหวัด หรือมีการนำไปส่งกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	๑ ครั้ง/ปี	พื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๓	กองสาธารณสุขฯ	
๔	มีระบบหรือมาตรการรองรับการรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อชุมชน	พื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๓	พื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๓	กองสาธารณสุขฯ	
มาตรการที่ ๓ ด้านการจัดการขยะปลายทาง					
๑	ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง	พื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๓	พื้นที่ ทต.บุเกะตา	กองสาธารณสุขฯ	
๒	มีการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างถูกวิธี	พื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๓	พื้นที่ ทต.บุเกะตา	กองสาธารณสุขฯ	

มาตรการที่ ๔ ด้านการกลไกส่งเสริมการบริหารจัดการ					
ลำดับที่	กิจกรรม	เป้าหมาย	แผนการดำเนินงาน		หมายเหตุ
			สถานที่	ผู้รับผิดชอบ	
๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทในที่สาธารณะ และ/หรือสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่ง	มีภาชนะรองรับครบทุกแห่ง	พื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๓	กองสาธารณสุขฯ	
๒	ยกย่อง เชิดชูเกียรติ ประกวดและให้รางวัลองค์กรและบุคคลที่มีจิตสำนึกและผลงาน การบริหารจัดการขยะมูลฝอย เช่น หมู่บ้าน/ชุมชน/สถานศึกษา/ภาคเอกชน		พื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๓	กองสาธารณสุขฯ	
๓	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมและมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		สนง.ทต.	กองสาธารณสุขฯ	
๔	มีการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างน้อย ๔ ภาคีเครือข่าย เช่นหน่วยงานราชการ สถานประกอบการ กลุ่มชุมชนและภาคประชาชน		พื้นที่ หมู่ที่ ๑ – ๓	กองสาธารณสุขฯ และภาคประชาชน	
๕	มีการบันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการจัดการบริหารขยะมูลฝอยรายปี (มผ. ๑) และรายเดือน (มผ.๒) - มีการบันทึกและยืนยันข้อมูลเป็นประจำทุกเดือน	มีการบันทึกข้อมูลทุกเดือน	สนง.ทต.	กองสาธารณสุขฯ	

